

Ta naše písnička česká aneb Krakonoš se mračí

Tradiční přehlídka venkovských divadelních souborů Středočeského kraje se netradičně konala pouze v jednom místě. Čtyři soutěžní inscenace zhlédli diváci v Kulturním domě v Libici nad Cidlinou od středy 13. do soboty 21. dubna 1990, kdy bylo také slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků.

Přehlídku zahájil soubor **MěstKS z Řevnic komedií populárního amerického autora Johna Patricka Rajčatům se letos nedaří**. Soubor původně inscenoval hru v režii Miloslava Šmejkalova pro jeviště svého přírodního amfiteátru. Přenos inscenace do běžného kukátkového jeviště se neobešel bez problémů. To, že se ve hře dařilo více humoru slovnímu, než situačnímu, však prozrazovalo, že ne všechna úskalí inscenace souvisí s nezvyklým hracím prostorem. Přesnější režijní práce při stavbě situací hry a budování vztahů mezi postavami a jejich vývoje by bezesporu přivodily adekvátnější výsledek řemeslně dobře napsanému textu hry. K nespornému kladu inscenace patřila kostýmní výprava Dagmar Renertové (cena) a některé herecké výkony, zvláště Růženy Smejkalové v hlavní roli (čestné uznání) a Martiny Hejdové.

Soubor KZ MNV z Dolních Kralovic vystoupil s dramatickou pohádkou Jana Drdy Hrátky s čertem. Vděčně napsané postavy hry, skýtající nejednu hereckou příležitost, se souboru podařilo zúročit v živoucí pohádkové atmosféře. Kladem dolnokralovické inscenace jsou především herecké výkony většiny protagonistů hry. Mezi nimi zaujal zejména výkon Milana Zelenky v roli Martina Kabáta (cena) a ztvárnění role Káči Věrou Zelenkovou (čestné uznání). Rezervy inscenace jsou v nápaditějším režijním řešení některých situací hry a v temporytmické stavbě inscenace, s čímž souvisí i problematičtější přestavby. Zvláštní pozomost si vyžaduje ztvárnění role Otce Scholastyka. Soubor v režii Gustava Bečváře vytvořil příjemné představení hodné ocenění. Inscenace Hrátek s čertem byla doporučena v druhém pořadí k účasti na národní přehlídce ve Vysokém n. Jiz.

Několikanásobný vítěz minulých ročníků krajské přehlídky venkovských souborů – Divadlo JZD při SKP z Bystřice u Benešova – zvolil hru jugoslávského autora Zorana Božoviče Diamantový náhrdelník. Volba to tentokrát nebyla šťastná. Diletantství autora a plytkost jeho hry jsou nepřekonatelnými překážkami, které nebyl s to zdolat ani velice zkušený herecky vybavený soubor. Režijní debut Ludvíka Němce ml., byl dramaturgickou prohrou; kterou nemohla zvrátit ani jeho prokazatelná schopnost vést herce v nápaditém aranžmá a v jednoduché adekvátní výpravě. Nic tu nepomohly zkušenosti herců ani pozoruhodný výkon mladičké Lindy Rollové (čestné uznání).

Přehlídku uzavřel soubor K. J. Erbena SKP ze Žebráku s inscenací hry F. F. Šamberka a K. Hašlera Podskalák. Hra, v níž dominuje výborná hudební a pěvecká složka (cena), měla silnou diváckou odezvu. Znamé Hašlerovy písničky si zazpívalo spolu s herci i publikum. Krom vytvoření vzácné sounáležitosti hlediště a jeviště je na inscenaci souboru ze Žebráku cenné především to, že se tak stalo uměřenými prostředky, eliminujícími schematičnost textové předlohy, sklon k vlasteneckému sentimentu a operetní podbízivosti. Problémy inscenace se projevují v režijní práci Františka Lorence, ztížené tím, že sám hraje hlavní postavu hry. Dotvoření inscenace si vyžaduje přesnější výstavbu některých situací a vyhrocení jejich konfliktů, důslednější vedení méně zkušených herců a vyřešení obsazení jedné z postav hry tak, aby stejný herec nemusel hrát dvě role, což je z hlediska zvoleného inscenačního principu zavádějící. Herecky ve hře dominuje postava Saturnina Brambora Františka Lorence (cena). Velice pěkný výkon podává Libuše Váňová v představitelce Aurélie (čestné uznání), ale i mladá herečka Zuzana Ježková v roli Pepičky. Nelehkého partu kladného hrdiny Voraře Václava se obdivuhodně zmocnil Jan Landa (čestné uznání). **Soubor ze Žebráku získal cenu za nejlepší inscenaci přehlídky a byl nominován k účasti na národní přehlídce – Krakonošové divadelním podzimem ve Vysokém nad Jizerou.**

Hašlerova Ta naše písnička česká by v podání žebračských měla zaznít na krkonošském jevišti. Proč měla? Protože ČV SDR odstoupil od konání národní přehlídky a je otázkou, zda se najde dost dobrá vůle a s ní potřebných prostředků k uskutečnění akce, která byla pro soubory z venkovských míst svátkem a největší odměnou za nespočítatelné hodiny divadelní práce. Krakonoš se mračí.

Napsáno pro deník Zemědělské noviny 28. 4. 1990